

Kázání v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha ve svátek sv. Václava

Mons. Petr Piřha

28. září L. P. 2018

Liturgické texty:

1. čtení – Mdr 6,9-21;

2. čtení – 1 Petr 1,3-6;2,21b-24;

Evangelium – Mt 16,24-27.

Mužové čeští, české ženy,

mám k vám promluvit v den svátku mučedníka sv. Václava, takřka u jeho hrobu, tváří v tvář věčného dědice české země.

Přečetli jsme si krásný úryvek z Knihy moudrosti, který výstižně říká, proč je sv. Václav svatý, jak a kudy ke svému postavení v nebeském království došel a pak provždy stanul mezi námi jako hlavní patron našeho národa. Byl nejen statečný, spravedlivý, svůj národ a zemi milující, neobyčejně vzdělaný a velmi zbožný, ale již jako mladý muž také moudrý.

Písmo svaté mluví stále stejně. Kniha moudrosti platila v době starozákonní, za života Václavova a platí dodnes. Bude platit i nadále, neboť Boží slovo je neměnné. Bůh stojí v něm věrně.

Uvedu dva výroky z toho, co jsme vyslechli.

Kdo svatě střeží svaté příkazy, budou uznáni za svaté. Odpověď na otázku v podstatě kající, totiž za koho budou považováni ti, kdo je bezbožně či v hloupé liknavosti nestřeží, ponechám na Vás. Promluvím o druhém výroku. Počátek moudrosti je touha poučit se.

Jak se chová dnešní společnost? Silný a určující postoj lze vyjádřit takto: „Ať se stará stát, platím přece daně.“ Zcela v tomto duchu se stavíme i k otázkám duchovním a mravním. Ať se starají patronové, chodím přeci na Půlnoční. My katolíci můžeme říci pádněji: „Chodím v neděli na mši a každý den se pomodlím“.

Přiznejme si, že naše společnost a my s ní je zcela pošetilá, protože nemá tou-

hu poučit se. Mám na mysli poučení z dějin. Čím je kdo mladší, tím víc ho to nezajímá. Jsme nepoučitelní a podle toho dopadneme.

V danou chvíli se v našem parlamentu projednává ratifikace Istanbulské úmluvy a naše společnost je v klidu. Tu a tam se ozve nějaký hlásek, ale to je přeci odjakživa při všem. Možná, že vůbec nevíte, o jaké nebezpečí jde. Nikdo vás dost jasně neupozornil, ale přiznejme si, že my sami se o nic nezajímáme. Pokusím se to stručně vysvětlit.

Nebezpečí vidím už v tom, jak zákeřně je Istanbulská úmluva formulována. V textu samotném není nic, pod co se rozumný člověk nemůže podepsat. Všechno nebezpečné a nepřijatelné je teprve v důvodové zprávě, která je tak rozsáhlá, že ji běžný člověk a patrně i dost poslanců nebude číst. Pro plné pochopení Úmluvy je dále třeba znát texty řady předchozích, již platných dokumentů. Je rovněž třeba ji číst v kontextu dalších proklamací a výroků jejích protagonistů. Protože nemám přednášku na právnické fakultě, ale kázání v katedrále, nebudu to rozvíjet.

Další nebezpečí vidím v tom, že Úmluva pojednává o určitém rozšíření práv a svobod a nám úplně uniká, že svoboda není sumou dílčích svobod a svobodiček, protože je celistvá, jediná a nedělitelná. Má povahu moře, které není součtem kapek stejně jako déšť. Svoboda buďto je, a pak z ní všechny ostatní přirozeně vyplývají, anebo není a je nesvoboda. Tu máme podle Istanbulské úmluvy uzákonit ve jménu mocné nátlakové skupiny gentristů a homosexualistů. Zdůrazňuji homosexualistů nikoli homosexuálů, z nichž mnozí s názory agresivních homosexualistů nesouhlasí.

Dokonale zvrácené zákony, které se u nás mají zavést a v několika zemích již zavedeny jsou, jsou namířeny proti tradiční rodině, tj.: otec-muž, matka-žena, děti, tedy děvčata nebo chlapci, a prarodiče, vždy muž a žena.

Navržené zákony a jejich protagonisté převzali ideologii marxismu a nacismu. Jsou to neomarxisté, o čemž se mluví, a neonacisté, o čemž se cudně mlčí. Navrhované zákony jsou ze své podstaty nedemokratické. Jsou diktátorské. Diktatury se vždy potřebovaly zbavit rodiny, která přes jakoukoli dílčí domácí autoritu je demokratickou jednotkou, je nositelem a zdrojem demokracie a zároveň i pravé vazebnosti společnosti. Že existovaly a existují špatné rodiny, všichni víme. Na principu to nemění nic.

Na úvod připomenu jednu větu z dnešního Evangelia: Kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo by však svůj život pro mne ztratil, nalezne ho, a přistoupím k částečnému výčtu toho, co by nás po zavedení tohoto nového zákonodárství čekalo. Je mi to líto, protože to bude znít jako zatloukání hřebíků do rakve nebo bušení na bránu neštěstí.

- Vaše rodiny budou roztrženy a rozeznány. Bude k tomu stačit, že dětem řeknete, že muž a žena nejsou totéž.
- Vezmou vám děti a zatají vám, kam je zašantročili, kam je prodali, kde je vězní. Postačí k tomu křivé obvinění.
- Určení pohlaví vašich novorozenců podle pohledu do jejich klína bude zrušeno.
- O svém pohlaví rozhodne dítě samo, a proto budete povinni je vychovávat bezpohlavně a potažmo mu nebudete moct dát ani jméno.
- Za každý nesouhlas budete deportováni do nápravně-výchovných pracovních táborů vyhlazovacího charakteru.
- Homosexuálové budou prohlášeni za nadřazenou vládnoucí třídu, vy budete patřit k podřadné výpomocné třídě a pracovat podle pokynů mocných elit, které budou určovat, co se smí a co se nesmí říkat.
- Budete postaveni pod všechny živočichy, kteří se pohlavně rozmnožují, protože pro kočky, žáby ani hmyz zaváděné zákony neplatí.

Co říci na závěr. Je starou zkušeností, že obrana ohrožených svobodných lidí je snazší a efektivnější, než vzpoury otroků a vězňů. Co by dělal svatý Václav, říkat nemusím, ale musím říct, že naše naděje je v tom, že se postavíme za něj a budeme zpívat opravdověji a poctivě chorál Nedej zahynouti nám ni budoucím.

Amen